

NAMOWNIK (1) *sb m*

N sg namownik.

Sł stp brak, Cn s.v. namawiacz, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

*Ten, który namawia, nakłania; impulsor, persuasor, solicator, suasor Cn: Delinitor Námownik/
Vblágáč. Mącz 194c.*

Cf **NAMAWIACZ, NAMOWCA**

TK